No. 249. 1848.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. Het abonnement voor 3 maanden is ƒ 3,00; voor de buitensteden ƒ 3,50; franco door het geheele Rijk. *Brieven, Gelden*, enz. FRANCO te adresseren aan het Bureau dezer COURANT.

DINGSDAG, 1 FEBRUARIJ.

AMSTERDAM, 31 Januarij.

Het is sinds eenigen tijd de geliefkoosde tactiek van onderscheidene Protestantsche Maand- en Weekbladen, hoog op te geven van de gunst, waarin elk Katholijk bij het Gouvernement staat aangeschreven; van den ijver, waarmede de hooge regering, zoowel als de gewestelijke en plaatselijke besturen zich bevlijtigen, geene wenschen, geene eischen onvervuld te laten, wanneer deze slechts door een Katholijk worden uitgesproken; van het overwegend aandeel, hetwelk én hooge regering, én gewestelijke én plaatselijke besturen in de leiding der algemeene, provinciale en plaatselijke zaken aan Katholijken wegschenken, door hen, en slechts hen, met uitzondering der belijders van alle overige godsdienstige gezindheden, tot het vervullen van openvallende waardigheden, ambten en openbare bedieningen te benoemen. Schoon deze tactiek niet minder boosaardig dan lasterlijk is — de organen der wederpartij schijnen niet geaarzeld te hebben, daarvan gebruik te maken. Vinden toch deze logenachtige verdichtselen geloof bij hare volgelingen, dan moet daarvan het onvermijdelijk gevolg zijn, dat de, helaas! niet te miskennen en telken dag: toenemende verbittering van vele onzer Protestantsche landgenooten tegen alles, wat den naam van Katholijk draagt, steeds heftiger zal worden en zij, in hunne verbittering, steeds luider en dreigender aan hunne ongrondwettige en onbillijke vorderingen zullen lucht geven; terwijl te gelijker tijd, — hoe smartelijk dit te erkennen, het ook moge vallen — eene toename der verdrukking en der zoo smadelijke en onregtvaardige uitsluiting en ter zijde stelling van onze geloofsgenooten, als gevolg dier toenemende verbittering, met tamelijke zekerheid mag verondersteld en verwacht worden.

Bij deze gegronde vrees voor de waarschijnlijke en betreurenswaardige gevolgen, welke die behendige, doch zeker, hoogst lakenswaardige tactiek der wederpartij noodzakelijk zal te weeg brengen, is het ons allerwenschelijkst toegeschenen, met onloochenbare bewijzen het onjuiste en volstrekt valsche en logenachtige der bovengenoemde aantijgingen te staven, opdat de openbare meening, naauwkeurig en volledig ingelicht, weten zou, welke waarde te hechten aan zulke boosaardig uitgesproken taal, en opdat alzoo de noodlottige gevolgen zouden vòòrkomen worden, welke die taal hebben zou, indien zij zonder tegenspraak bleef. Deze onloochenbare bewijzen kunnen geene andere zijn dan *cijfers, constaterende de godsdienstige gezindheid van alle ambtenaren van gouvernements-wege of door de gewestelijke en plaatselijke besturen benoemd en aangesteld.* En blijkt het uit die cijfers met beschamende en verpletterende kracht, dat de Katholijken, schoon uitmakende ruim het $^2/_5$ gedeelte der bevolking, tot schier geene enkele hooge betrekking geroepen worden en dat hun naauwelijks een vijf en twintigste deel van ondergeschikte en lagere bedieningen wordt vergund, dan zal het onomstootelijk bewijs geleverd zijn, dat de Katholijken niet alleen geene gunsten genieten en derhalve niet als begunstigden aan den nijd en de afgunst mogen voorgesteld worden, maar dat zij integendeel grootelijks zich te beklagen hebben over de blijkbare partijdigheid bij het begeven van openbare bedieningen, waarvan zij de slagtoffers zijn, ten voordeele hunner wederpartij en ter staving van dezer overheerschenden invloed.

Met het leveren dier cijfers, de godsdienstige gezindheid van alle lands-, gewestelijke en plaatselijke beambten constaterende, maken wij heden een aanvang, ons verbindende ten overstaan van onze lezers die opgaven dagelijks te vervolgen, en daarmede niet te eindigen, dan na van alle ambtenaren bij de departementen van algemeen bestuur en van alle gewestelijke en plaatselijke ambtenaren de godsdienstige gezindheid medegedeeld te hebben. Wij meenen te mogen vertrouwen, dat de door ons genomene maatregelen, ten einde daaromtrent naauwkeurig en volledig ingelicht te worden, ons in staat zullen stellen, deze verbindtenis volkomen te vervullen. Overigens zij nog dit weinige ter inleiding gezegd:

Bij onze statistieke opgaven zullen wij deze orde volgen: beginnende met de ambtenaren der departementen van alg meen bestuur, zullen wij daarop de statistieken mededeelen der gewestelijke ambtenaren van de verschillende provinciën; na deze zullen de stedelijke beambten volgen van de steden der onderscheidene provinciën, om eindelijk het geheel te voltooijen met de opgave der godsdienstige gezindheid van de ambtenaren der ruim 1200 gemeenten van ons rijk.

Opdat, verder, de waarde der door ons te leveren cijfers te sprekender zou uitkomen, zullen wij telkens tegenover onze statistieken stellen het cijfer der bevolking en van haar katholijk en niet-katholijk gedeelte, in dier voege: Ter juistere waardering van het cijfer der katholijke en niet-katholijke ambtenaren bij de departementen van algemeen bestuur, laten wij de opgaven daaromtrent voorafgaan door het cijfer der bevolking van Nederland en haar katholijk en niet-katholijk gedeelte, gelijk dit bij de laatste volks telling opgemaakt en door het gouvernement erkend is. Evenzoo zullen de opgaven. betreffende de provinciale beambten, door het cijfer der bevolking van elke provincie en haar katholijk en niet-katholijk deel vergezeld worden; terwijl op gelijke wijze aan het hoofd der statistieken van elke stad en elke gemeente het cijfer der bevolking van die stad of die gemeente zal worden vermeld. — Bij deze opgaven nopens het cijfer der bevolking zullen wij gebruik maken van de »staten van de bevolking der steden en gemeenten van het koningrijk der Nederlanden, op den 1sten Januarij 1840, naar aanleiding der jongste algemeene volks telling uitgegeven met autorisatie van Z. M. den koning, te 's Gravenhage, ter algemeene landsdrukkerij," omdat alleen *deze* tabellen de cijfers der bevolking mededeelen van *alle* steden en gemeenten des rijks, en ten andere, omdat alleen deze tabellen officiëel zijn. In zoo verre echter het cijfer der tegenwoordige bevolking, verschillend van dat bij de laatste volks-telling opgemaakt, ter onzer kennis zal komen, zullen wij daarvan in eene noot melding maken. — Wat overigens de namen en de cijfers der op te geven ambtenaren betreft. deze zullen zoo veel mogelijk genomen worden uit de officiëele mededeelingen over den jare 1847.

Ten aanzien van verschillende categoriën van ambtenaren, voornamelijk van ambtenaren ressorterende onder de departementen van Binnenlandsche Zaken en Finantiën, meenen wij, vervolgens, ter voorkoming van aanmerkingen, dit te moeten aanstippen: dat, voor zoo veel zij niet dadelijk aan een dezer departementen werkzaam, maar in de verschillende steden des Rijks zijn gevestigd, wij hunner bij de stedelijke opgaven zullen indachtig zijn. Onze zucht om bij onze tabellen met de grootste volledigheid tevens de meest mogelijke naauwkeurigheid in acht te nemen, verpligtte ons tot deze splitsing der ambtenaren bij de Departementen van algemeen Bestuur in ambtenaren dadelijk bij die Departementen werkzaam en in ambtenaren in de verschillende steden des Rijks gevestigd. Daar wij echter voornemens zijn elke afdeeling der door ons te leveren statistieken te recapituleren, en wij het geheel met eene algemeene recapitulatie dier afzonderlijke recapitulatiën zullen besluiten, kunnen langs dien weg alle titularissen onder de verschillende rubrieken gebragt worden, waartoe zij eigenlijk behooren, zoodat alzoo in 't einde alle onregelmatigheid zal opgeheven zijn.

Van alle aanmerkingen, eindelijk, zullen wij ons bij de volgende opgaven onthouden. Wij willen niet afdalen tot een twistgeschrijf met die organen der wederpartij, wier honende aantijgingen ons tot den tegenwoordigen arbeid hebben genoodzaakt. Wij zullen alleen cijfers, onloochenbare cijfers laten spreken; aan het volk van Nederland, aan de regering van Nederland blijve het overgelaten deze cijfers te commentariëren. En zoo worden al wie een eerlijk hart in den boezem dragen, van welke godsdienstige gezindheid zij ook wezen mogen — en God lof! deze zijn nog velen in getal! — zoo worden zij ingelicht betreffende den toestand, waarin wij verkeeren, en zoo mogen zij dan beslissen tusschen onze tegenstanders en ons!

Dit enkel woord volsta ter inleiding. Wij gaan thans over tot de vervulling der door ons opgenomen taak.

1e LIJST.

BEVOLKING VAN HET RIJK,

op den 1e Januarij 1840 (1).

in het geheel 2,859,208
Katholijk deel der Bevolking 1,100,199
Niet-Kath. „ „ „ 1,759,009

BEVOLKING DER PROVINCIEN,

op den 1e Januarij 1840.

	Kath. deel der bevolking.	niet-Kath. deel der bevolking.	Totaal.
Noord Braband	328,741	49,696	378,437
Gelderland	130,595	213,902	344,497
Zuid-Holland	129,438	396,582	526,020
Noord Holland	123,121	320,213	443,334
Zeeland	38,940	112,441	151,381
Utrecht	57,951	87,181	145,132
Vriesland.	20,017	207,842	227,859
Overijssel	65,141	132,553	197,694
Groningen	12,874	162,777	175,651
Drenthe	3.264	69,220	72,484
Limburg.	190,117	6,602	196,719
Totaal . .	1,100,199	1,759,009	2,859,208

Hoofden van Algemeen Bestuur. (2)

Minister van Buitenl. Zaken Z. Exc.	N. L. graaf van Randwijck.	P.
» » Binnenl. » »	Mr. J. A. ridder van der Heim van Duyvendijke.	P.
» » Finantiën . . . . »	W. L. F. C. ridder van Rappard.	P.
» » Justitie . . . . . »	Jhr. Mr. de Jonge v. Campens Nieuwland.	P.
» » Koloniën . . . . »	J. C. Baud.	P.
» » Marine . . . . . »	J. C. Rijk.	P.
» » Oorlog . . . . . »	F. C. List.	P.
» voor de Zaken der Hervormde en andere eerediensten. behalve die der R. Katholijken. . . . . »	H. baron van Zuylen van Nijevelt.	P.
» voor de Zaken der R. K. eeredienst. . . . . »	Mr. J. B. van Son.	K.

RECAPITULATIE. *Hoofden van Algemeen Bestuur.*
10 Ministers. Van deze 9 Protestanten 1 Katholijk.

Gouverneurs.

Noord-Braband	Mr. A. J. Borret,	K.
Gelderland	W. A. baron Schimmelpenninck van der Oye.	P.
Zuid-Holland (tijdelijk)	Jhr. L. R. Gevaerts,	P.
Noord-Holland	Mr. D. J. van Ewijck van Oostbroek en tot de Bildt,	P.
Zeeland	Mr. E. baron van Vredenburch,	P.
Utrecht	Mr. F. van de Poll,	P.
Vriesland	M. P. D. baron van Sytzama,	P.
Overijssel	Mr. G. J. Bruce,	P.
Groningen	W. F. L. baron Rengers,	P.
Drenthe	Mr. J. A. G. baron de Vos van Steenwijk tot den Havixhorst,	P.
Limburg	Jhr. Mr. E. J. P. van Meeuwen,	K.

RECAPITULATIE. *Gouverneurs.*
11 Gouverneurs. 9 Protestanten, 2 Katholijken.

(1) Blijkens het Jaarboekje over 1848, uitgegeven op last van Z. M. den Koning, blz. 119, bedroeg het cijfer der bevolking van het rijk op den 1sten Januarij 1847, 3,062,223 zielen. Volgens het Handboekje voor de zaken der Roomsch-Katholijke eeredienst, 1848, blz. 2 was het zielental in de onderscheidene kerk-districten, op 1e. Januarij 1846, 1,167,451. Men kan daaruit opmaken dat de verhouding van het cijfer der katholijken tot dat der niet-katholijken in de laatste jaren al vast niet ongunstiger is geworden voor de eersten.

(2) P beteekent Protestant; K Katholijk; O Onbekend.

De discussiën over de vierde paragraaf van het adres in antwoord op de troonrede zijn in de Kamer der Gedeputeerden in Frankrijk ten einde geloopen. Zij zijn ergerlijk geweest. De paragraaf hield een woord in over de zedelijkheid der bevolking, welke het ministerie zich voorstelt te bevorderen; men heeft daaruit aanleiding genomen om een onderzoek in te stellen omtrent de zedelijkheid van het ministerie zelf; en de leden der oppositie hebben het ministerie gesteld op de bank der beschuldiging en, door de heeren de Tocqueville en Billault eene lange aanklagt ingediend van de schandelijke feiten, die menigvuldig ten laste der regering komen. Men heeft het ministerie doodelijke wonden toegebragt, en den heer Guizot in het bijzonder afgerukt van de hoogte, waarop hij zich had geplaatst, om hem ten aanzien van Frankrijk door het slijk te sleuren. Gedurende drie volle dagen heeft men alles zaamgeraapt, wat noodig was om het ministerie te verlagen. En men is daarin geslaagd, gemakkelijk zelfs; maar men is niet bij magte geweest, om aan het ministerie ééne enkele stem te ontnemen.

Waarom? Omdat niemand geloof slaat aan de onschuld der oppositie. Ieder weet, dat de oorzaak van den ontzedelijkten toestand van Frankrijk niet aan den heer Guizot is te wijten; zijne schuld is slechts negatief, terwijl die der oppositie maar al te werkdadig is geweest.

Te regt heeft men het gezegd, dat eene der voorname oorzaken van het bederf der zeden te zoeken is in de aanvallen tegen de godsdienst gepleegd. De dagbladen, de romans, de geschiedenissen van onze eeuw hebben zaamgesmeed, om de beginselen van de godsdienst bij de bevolking niet slechts uit te dooven, maar te doen haten zelfs. En in die zamenzwering van alle kwade neigingen tegen de godsdienst, heeft de oppositie de bovenhand. De behoudende partij heeft zich soms mede laten slepen in de verguizing van het goede, in de verheerlijking van het kwaad; maar het was slechts, om aan de oppositie te behagen, die haar met woesten overmoed de wet voorschreef. Zij heeft, gelijk de graaf de Montalembert zich uitdrukte, de regering genoopt schrikbeelden te streelen, welke men wist dat schrikbeelden waren. Indien de regering is medegesleept geworden in den modder van al die onteerende behoeften, de oppositie draagt er de hoogste schuld van.

En ziedaar, hoe het mogelijk is geweest, dat men in de Fransche Kamer den heer Guizot heeft kunnen onteeren, zonder hem te doen vallen; omdat, al zijn ook de zwakheden van den heer Guizot afkeurenswaardig, de zedelijkheid zijner bestrijders niet het minste vertrouwen inboezemt.

Sommige dagbladen van ons land hebben het goed gevonden van de redevoering des graven de Montalembert niet te spreken, dan om ze te logenstraffen. Zij hebben haar niet doen kennen; maar in enkele regels slechts een valsch denkbeeld daarvan gegeven. Daarin hebben uitgemunt het *Handelsblad* en de *Nieuwe Rotterdamsche Courant*.

Maar verder; de radicalen van Zwitserland, die met zoo veel waarheid aan de kaak zijn gesteld door den edelen pair, hebben zich trachten te verdedigen, natuurlijk, gelijk het radicalisme gewoon is, door logentaal. Nu, die dagbladen, die geen plaats of zin hadden voor de beschuldiging van den heer de Montalembert tegen de radicalen, zij hebben altijd zin en plaats voor de beschuldigingen van de radicalen tegen den welsprekenden graaf. Dat heet in Nederland onpartijdigheid.

Al wat van Bern en elders wordt gemeld door de radicalen tegen hunne vijanden, het wordt eenvoudig opgenomen, zonder eenigen twijfel te veroorzaken. Maar de zekerste feiten, als zij tegen de radicalen pleiten, zij worden gezegd bevestiging te behoeven, als er melding van wordt gemaakt. Meestentijds worden zij verzwegen; en daarin munt het *Handelsblad* uit. Ook dit wordt onpartijdigheid genoemd.

Dezer dagen is tot logenstraffing van den heer de Montalembert aangevoerd het feit, dat in Lucern de katholijke godsdienst tot godsdienst van staat is verklaard. Men meent daardoor te hebben bewezen, dat de vervolgingen, waarover de edele pair heeft geklaagd, niet bestaan. Integendeel, men levert daardoor slechts het bewijs, dat de radicalen bij hunne aanslagen tegen de vrijheid voegen de schandelijkste huichelarij. Want terwijl zij de katholijke godsdienst in Lucern wreedaardig vervolgen, wat kan er afschuwelijker zijn, dan dat zij daar ter plaatse, onder zulke omstandigheden die vervolgde godsdienst tot godsdienst van staat verheffen? Dit is eene bittere bespotting van den eenen kant, en van den anderen een hatelijke list, om de publieke opinie naar buiten te misleiden. Men geeft alzoo het aanzien alsof de katholijke bevolking van Lucern kleingeestig en bekrompen de vrijheid opvat, dat zij meesteres is in haar canton, en eigenmagtig hare zaken regelt; terwijl het eene onbetwistbare waarheid is, dat de bevolking van Lucern vreemd is aan alles wat daar thans gebeurt, en dat alleen de radicalen, gerugsteund door vreemde bajonetten, het canton besturen.

Als men weten wil, welke vrijheid er thans heerscht in het overwonnen gedeelte van Zwitserland, dat men dan lette op de menigvuldige demissiën, door hoofdofficieren van het radicale leger genomen, welke zich aan de dienst onttrekken, om niet langer mede te werken tot verdrukking der godsdienstige en politieke vrijheid."

Wij hebben in ons vorig nummer gesproken over de onbeschaamdheid van de Russische diplomatie. Zie hier wederom een staaltje van hare vinding.

Men leest in het Dagblad van St. Petersburg van den 20 Januarij:

»Z. H. heeft in het den 17 December te Rome gehouden Consistorie, eene allocutie gedaan, waarin eene zinsnede voorkomt betreffende de aangelegenheden der katholijke Kerk in Rusland. Ten einde de onjuiste uitleggingen voor te komen, waartoe deze allocutie aanleiding zou kunnen geven, zullen wij doen opmerken, dat de bekrachtiging der overeenkomst, tusschen Z. M. en den H. Stoel gesloten, te Rome is ontvangen na het houden van het Consistorie van den 17 December. Wij hopen, dat deze eenvoudige kennisgeving voldoende zal zijn om allen twijfel te doen ophouden, die aangaande den bevredigenden aard onzer betrekkingen met den H. Stoel mogt hebben bestaan."

Als wij nu zien willen, welke waarde daaraan te hechten is, dan leze men de nota, die in de *Diario* verschenen is, ten naastenbij op gelijken datum, op welken Pius IX uitdrukkelijk laat verklaren, dat er geen traktaat gesloten is.

Het *Handelsblad* weet natuurlijk niet waaraan zich te houden. Het eerlijk woord van den grooten Pius is niet wigtig genoeg om op te wegen tegen de streken van Russische diplomaten. Het is altijd een zwak geweest van het *Handelsblad*, partij te trekken voor den sterken arm van het oppermagtig geweld als hij is uitgestoken tegen het geschonden regt van Katholijken.

Men schrijft van Constantinopel, dd. 7 Januarij, aan het dagblad *la Presse*:

»De gebeurtenis, die thans aller aandacht boeit, is de aanstaande komst van den pauselijken nuntius, Mgr. Ferrieri. Het gouvernement heeft een prachtig hotel in Pera voor hem in gereedheid doen brengen, en een aantal koetsen en vaartuigen voor hem en zijn gevolg beschikbaar gesteld. Ook heeft men de oplettendheid gehad van hem tot ceremoniemeester toe te voegen een voornaam ambtenaar van de Porte, zijnde een Katholijk Armeniaan. De sultan wil, dat de nuntius op eene hartelijke en schitterende wijze ontvangen worde; en ik kan u niet zeggen, welk een voortreffelijken indruk deze maatregelen op alle klassen des volks hebben te weeg gebragt. Immers Pius IX staat in Turkije in hooge achting aangeschreven, niet alleen onder de Katholijken, maar ook onder de Christenen van andere gezindheden. Wat het zoogenaamd fanatisme der muzelmans betreft, hetwelk men voor eenige jaren als onverzoenbaar en niet uit te roeijen had geschetst, ik verzeker u, dat daarvan thans geen sprake meer is. Het is eene waarheid, dat de zaken thans bestuurd worden door den sultan zelf, die met eene vaste hand de banier des vooruitgangs opheft, en dat hij geene ministers bij zich zou dulden, die zouden willen afwijken van den weg, dien hij hun heeft afgebakend."

Men meldt ons uit Zutphen, dd. 30 Januarij, het volgende:

»Op Vrijdag- en Zaturdagavond, den 28 en 29 dezer, werd door de leden van het zangkoor der R. C. gemeente alhier, onder directie van den heer organist J. B. Siebelink, gegeven een vocaal concert, ten voordeele van de R. C. armen dezer stad. Was de opbrengst van een dergelijk concert der beide vorige jaren aanzienlijk, de concertgevers hebben dit jaar kunnen ontwaren, dat het door hen ondernomene tot leniging van het lot hunner arme geloofsgenooten, de goedkeuring en deelneming van alle weldenkenden heeft weggedragen, daar dit concert heeft opgebragt de som van *f* 421.

»Men heeft kunnen opmerken, dat, even als vroeger, de heer Siebelink alles heeft aangewend, om aan de goede uitvoering niets te doen ontbreken. Behalve eenige stukken uit de Missen van Haydn, Mozart en van Bree, werden een Gebed voor den Koning, de Hymne van Pius IX, eene Sopraan Solo, zijnde het Ave Maria van Marschner, en meerdere godsdienstige muzijk voorgedragen.

»De dank hunner noodlijdende geloofsgenooten zal den uitvoerders van het concert genoegdoening verschaffen voor het verrigte; terwijl zij, die zich in het bijzonder hebben belast met de moeite, om zoo een groot aantal teekenaren (ieder ad 50 cents) op de inteekeningslijst te verzamelen, zich daarenboven beloond zullen zien door den goeden uitslag."

Uit Breda wordt ons het volgende geschreven:

»Het is niet onaardig om te weten, door welke drijfveeren onze kostbare staats-machine word aan den draai gehouden.

»Een staaltje in het klein, zal voldoende wezen over grootere takken van financieele industrie te kunnen oordeelen. Een ieder weet met hoeveel zorg en kosten een huisvader zijn varken vet mest, om zijn schamel huisgezin, bij zijne drooge soms nog slechte aardappelen, een hartelijk beetje te kunnen geven; maar alvorens daartoe te geraken, moet er aan dat dier een groot Nederlandsch ceremonieel voorafgaan, waarvan onze vrome vaderlandse voorouders niets kenden. Een beëedigde schatter, die in vorige jaren zulk een dier schatte, b. v. *f* 25, diezelfde ambtenaar taxeert het in dit jaar op *f* 50, en soms op *f* 50, en vraagt nu de arme huisvader reden van dit verschil? dan is het antwoord van schatter, *dat hij zijne instructie heeft!* Zoo leert men dan in Nederland de zedelijkheid in beoefening brengen; en zoo ook worden in dit gewest, jaarlijks de kens hooger en de ministers lager geschat."

Men schrijft uit Heusden dd. 29 Januarij aan de *Nieuwe Rott. Courant:*

»In de laatst verloopene drie weken hebben hier in de omgelegene plaatsen, buitengewoon vele sterfgevallen plaats gehad. Er zijn dorpen, waar deze maand alleen meer dooden heeft opgeleverd, dan het gansche jaar 1847. De meeste sterfgevallen echter hebben plaats onder meer bejaarden en kleine kinderen; jonge en sterke menschen kunnen de thans hier heerschende ziekte, welke grootendeels in zware verkoudheid en koortsen bestaan, nog al ligt te boven komen.

»In de Langstraat is het niet minder erg dan hier; in Waalwijk alleen, eene gemeente van nog geen 2000 zielen, gaat het cijfer der overledenen na primo dezer het getal dagen der maand Januarij reeds te boven.

De minister van financiën heeft de belanghebbenden verwittigd, dat, ingevolge een van de Fransche administratie ontvangen berigt, de geregelde dienst der stoompakketbooten tusschen Havre en New-York tijdelijk gestaakt, en dat mitsdien de brieven naar de Vereenigde Staten van Noord-Amerika, behalve met particuliere scheepsgelegenheden, voor het tegenwoordige alleen over Engeland te verzenden zijn. Dezelve zijn ook in dit geval onderhevig aan eene gedwongene frankering, omtrent de noodige inlichtingen op ieder postkantoor bekomen zijn.

'S GRAVENHAGE, 29 Januarij. Bij koninklijk besluit van den 21 dezer, is aan de heeren Mr. G. W. Verwey Mejan, lid van de Tweede Kamer alhier, Jhr. Mr. Gevers Deijnoot, kantonregter te Rotterdam, Jhr. H. Hoeufft van Velsen, te Amsterdam, Dr. F. A. W. Miquel, Hoogleeraar te Amsterdam, en Mr. Isaac Thooft, advocaat te Rotterdam, op hun verzoek voorloopig magtiging verleend tot het oprigten eener *Hollandsche Maatschappij van Landbouw*.

— Het in sommige buitenlandsche dagbladen verspreide gerucht, alsof de Nederlandsche Gezant te Madrid zijn *vermoord* geworden, is het ons aangenaam geheel te kunnen *tegenspreken*. Wat aanleiding tot dit gerucht kan hebben gegeven, is, dat er in zijn hôtel dieven waren binnengedrongen, die gelukkig door Zr. Exc. secretaris en een bediende spoedig werden ontdekt en gegrepen. Overigens kan tot geruststelling strekken de dienaangaande *eigenhandig* berigten van den Gezant den 20sten, alhier ontvangen zijn.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 29 Jan. Men verzekert, dat Z. M. een diner aan het corps diplomatiek zal geven op Donderdag den 3 Februarij e. k. Dit feestmaal is, naar men zegt, bepaald geworden om de verschillende kabinetten van Europa nopens de gezondheids-toestand van Koning Louis Philips gerust te stellen.

— Het paragraaf van het adres van de Kamer der Afgevaardigden betreffende de financien is den 26 der omvraag gebragt, na vooraf een woordenstrijd te hebben te weeg gebragt, die drie dagen heeft geduurd.

De heer Thiers, heeft daarin, zoo als reeds vermeld is, eene groote rol gespeeld. Hij heeft zijne pogingen dikwerf herhaald, doch is er niet in geslaagd de Kamer zijne schrikbeelden te doen omhelzen.

Het vierde paragraaf, betreffende de ontwerpen van wet, aangeboden of ontworpen door het gouvernement, schijnt ook tot levendige discussiën aanleiding te geven. De heer de Tocqueville heeft bij die gelegenheid een zeer donker en onrustbarend tafereel opgehangen over den zedelijken toestand van Frankrijk. Hij heeft getoond, hoe de malversatiën in alle standen der maatschappij gepleegd werden, zoowel in de administratie zelfs tot in de hoogste kringen der regering; hij wees het bijzonder eigenbelang, die overal de plaats inneemt van deugd, eer en vaderlandsliefde; ten slotte wees hij den voortgang der hartstogten in de maatschappij, vermits het volk niet meer werkt tot omverwerping

ministerie of van eene dynastie, maar van de gemaatschappij.

De heer Billault heeft het volgend amendement voorgesteld op de paragraaf van het adres, waarover gisteren de Kamer der Afgevaardigden werd beraadslaagd.

„Wij zullen ons met den wensch van U. M. vereenigen, terwijl wij voor alle zaken van uw gouvernement verzoeken om onophoudelijk werkzaam te zijn tot ontwikkeling van de zedelijkheid des volks en zich niet bloot te stellen om die te verzwakken door verderfelijke voorbeelden."

— De beraadslaging over het adres, welke tot dusverre in de Kamer der Afgevaardigden weinig belangrijks opleverde, schijnt thans eenigzins te verlevendigen. De heer de Lamartine heeft heden het woord gevoerd over de aangelegenheden van Italië. In zijne redevoering straalt de vurigste sympathie door voor Pius IX, aan wien hij zijne hulde bewijst, alsmede voor de zaak van Schiereiland.

Naar het oordeel van den heer de Lamartine bestaan er geene radicalen in Italië en heeft de maatschappelijke partij aldaar van die zijde niets te duchten. Dáár zijn slechts lieden, die haken naar bevrijding van het juk der vreemdelings. Het gouvernement had die lieden behooren te moedigen, in plaats van onrust onder hen te verspreiden door zijne zwakke en wankelende staatkunde. Door de beweging in Italië niet te ondersteunen, heeft Frankrijk aan al zijne pligten te kort gedaan, en vooral vermits het zich de handen gebonden heeft door het sluiten der Spaansche huwelijken. Sinds dien tijd heeft Frankrijk eene onnatuurlijke staatkunde gevoerd, en niet dan gedrogtelijke verdragen gesloten. In Rome speelde het de rol van Gibelijn, in Piemont die van een Oostenrijker, te Warschou die van een Rus; in één woord, het heeft al zijne beginselen verzaakt en al wat hem vroeger dierbaar was, van zich afgestooten. Daarom kwam de heer de Lamartine, niet tegen de bewoordingen van het adres-ontwerp, maar tegen de staatkunde van het kabinet.

Het antwoord, dat de heer Guizot heeft gegeven aan den heer de Lamartine over de Fransche politiek in Italië, heeft veel bijval gevonden in de Kamer. Het is, naar men meldt, een merkwaardig stuk, dat voorzeker de aandacht van Europa wekken zal. De heer Guizot heeft eenige inlichting gegeven over de houding van Engeland in Italië, die aller verbazing heeft uitgelokt. Hij heeft namelijk verzekerd, dat Engeland in Italië de partij van Oostenrijk trekt.

— De heeren Molé, Montalivet, Billault en Passy hebben gisteren een langdurig onderhoud met Z. M. gehad op het hof der Tuilleriën. Men beschouwde deze gebeurtenis als een zeker voorteeken van eene ontbinding van het ministerie. (*Corresp.*)

— Het is, naar men verzekert, de burggraaf de Cormenin, die door de oppositie als candidaat zal worden voorgesteld, tot afgevaardigde van Mayenne, ter vervanging van den heer Letourneux, die zijn ontslag heeft ingediend.

— De graaf Bois-le-Comte heeft den Landdag eene nota van het Fransch Gouvernement overhandigd betreffende het geweld tegen het liefdadig gesticht van den St. Bernard gepleegd.

— Men wil, dat het fraaije paleis te Palermo, toebehoorende aan H. M. de Koningin der Franschen, en bewoond door een voornaam edelman, gedurende het bombardement is verwoest.

— De *Ami de la Religion* bevat zeer treurige tijdingen van China. Een aantal Christenen in de provincie Yun-Nan zijn in kerkers geworpen, omdat zij weigerden het kruis met voeten te treden, enz. Een Fransch missionaris, de heer Chaveau, heeft dien ten gevolge de vlugt genomen naar Hong-Kong. Zijn huis werd vervolgens geplunderd. Het ergste wordt voor de toekomst gevreesd.

Deze vervolgingen doen zien, hoe weinig er te rekenen is op het sluiten van tractaten met de Chinezen. Het is te hopen, dat de komst van de heer Forth-Rouen, Fransch zaakgelastigde, aan dien betreurenswaardigen staat

5 Commiesen van Staat. Allen Protestant.
1 Commies. Onbekend.
1 Adj. Commies. Katholijk.

II. Staten-Generaal.

Eerste Kamer.

F. A. graaf van der Goltz.
J. W. Dedel.
A. W. baron van Pallandt van Beerse.
Jhr. H. B. Martini.

tung, zich in diervoege verklaard, dat de Bondsvergadering zich niet zou mengen in de Zwitsersche aangelegenden, dan ingeval de tegenwoordige toestand van Zwitserland werkelijk de Staten van Duitschland met eenig gevaar mogt bedreigen.

Alle staten zijn het eens aangaande het gevaar, waarmede het radicalisme Duitschland bedreigt. Zelfs Beijeren heeft verklaard, zich met kracht te zullen verzetten tegen de invoering van eene grondwet, waarbij de souvereiniteit der cantons zou worden vernietigd; evenwel schijnt Beijeren zich niet te zullen verzetten tegen eene wijziging, waarbij aan den landdag eene grootere magt zou worden verleend ter bevordering van meer eensgezindheid, of, met andere woorden, waarbij alle Zwitsersche cantons onder een eenig bestuur zouden worden gebragt.

— Berigten van St. Petersburg maken melding van belangrijke voordeelen, die de Russen op de Circassiers hebben behaald. Laatstgenoemden moeten groote verliezen geleden hebben.

— Op den spoorweg van Cöthen naar Dessau is den 22 bijna een groot ongeluk gebeurd. De as van een der rijtuigen, waarin de hertog van Saxen-Coburg en de vorst van Reuss gezeten waren, brak, en de stukken van den as, op de rails vallende, deden de volgende rijtuigen uit het spoor gaan. Gelukkig werd de trein nog in tijds gestopt en geen der reizigers heeft eenig letsel bekomen.

BERLIJN, 27 Januarij. De vereenigde commissie heeft met eene groote meerderheid besloten om voor te stellen, dat de straffen van ligchamelijke tuchtiging voortaan niet meer in de vonnissen zullen worden opgenomen.

MUNCHEN, 27 Januarij. De tijding, dat eenige Katholijke professoren onzer universiteit, die de eer niet hadden aan 's konings favorite, de beruchte Lola Montès te behagen, eerdaags weder de door hen verlatene leerstoelen zouden bekleeden, is door het Beijersch kabinet op eene officieele wijze tegengesproken.

Het Lola Montaansch bestuur heeft bovendien alle autoriteiten gelast om de Jezuiten, die uit Zwitserland naar Beijeren mogten zijn overgekomen, onmiddellijk te verdrijven en over de grenzen te jagen. Zoo goed begrijpt dat bestuur de vrijheid en herbergzaamheid, dat het rustige burgers als de laagste boosdoeners mishandelen wil. Maar wat nog het meest deze dwingelandij doet uitkomen is, dat zij geheel en al ongegrond is. Men wete het wel: tot nog toe heeft niets aanleiding gegeven om te vermoeden, dat een eenig Jezuit in Beijeren eene schuilplaats heeft gezocht.

De Zwitsersche tijdingen zijn eensluidend aangaande de verkiezingen in de cantons van het Sonderbund.

In het canton Lucern zijn de kiesvergaderingen, die al in kerken plaats hebben, overal omringd van troepen. Officieren en soldaten komen met de sigaar in den mond de kerken binnen. Men verhindert de behoudslieden te stemmen; men weigert het aantal stemmen op te nemen. Een jong mensch, die eenige tegenwerpingen heeft willen maken over deze zonderlinge vrijheid van het kiesregt, werd geslagen en buiten de zaal gezet.

Dusdanige daadzaken en dezelve vernieuwen zich dagelijks in Zwitserland — regtvaardigen maar al te zeer het ontslag, dat de kolonel Ziegler en nog drie andere hoofdofficieren van het bondsleger onlangs aan den landdag hebben ingezonden. Ook hebben onze gewaande vrijheidsbladen zich niet vergist in de strekking van dien maatregel.

Het ontwerp der gewijzigde grondwet, door de voorloopige regering van Schwytz voorgesteld, is door het volk in eene algemeene vergadering verworpen.

In Neder-Unterwalden, ja in de meeste cantons, begint zich niet onduidelijk eene nieuwe en vurige symphatie te openbaren voor de zaak van het Sonderbund. Dit is een onloochenbaar feit, dat door de geloofwaardigste getuigenissen kan worden gestaafd, en hetwelk ten volle de tijdingen logenstraft, die door de radicale bladen zoo kwistig worden uitgestrooid over den toestand der gemoederen in Zwitserland.

Het voorbeeld door de kolonels Ziegler en Burkhardt gegeven, vindt veel navolging onder de hoofd-officieren van den generalen staf van het bondsleger. De kolonel Knechtenhofer van Bern heeft mede zijn ontslag ingediend. Deze demissie heeft veel indruk te weeg gebragt.

Een particulier schrijven aan de *Univers* van den 13 Januarij bevestigt volkomen de tijding van de verschillende besluiten van den grooten raad van Friburg, waarbij de kloosters van Hauterive, van la Part-Dieu Mantorge, Maigrange, enz. met zoo ontzettende boeten worden bezwaard, dat zij bijna gelijk staan met eene algeheele vernietiging. Het vertoog, dat de bisschop met den moed eens apostels en de smart van een diepbedroefden vader, daartegen heeft ingediend, is in den grooten raad met verachting ontvangen. De heeren Berchtold, Castellas, Weitzel en Schaller hebben inzonderheid eene taal gevoerd, die doet gedenken aan de verwoede redevoeringen der Fransche nationale conventie in den tijd der omwenteling. De heer Berchtold zeide o. a. dat hij 's bisschops vertoog evenmin achtte, als dat van een *pope* of een *rabbijn*.

Tot overmaat van ramp heeft de groote raad, die echter vele leden telt, welke orde, godsdienst en billijkheid voorstaan, zich laten medeslepen op den weg van willekeur en geweld.

De heer Landerset, president van den raad, een man, bekend wegens zijne uitgestrekte kundigheden en veeljarige ondervinding, werd voorheen aangezien als het orakel der zich noemende liberalen; maar thans wordt die magistraatspersoon zoodanig door zijne amtgenooten in vrijheidszin overtroffen, dat deze zich niet ontzien hem: »den ouden raaskaller" te noemen.

Wat zullen de Katholijken te wachten hebben onder zulk eene regering der *vrijheid*, welke de plaats heeft ingenomen van hetgeen men het *geestelijk despotisme* geliefde te noemen? Het zijn evenwel nog slechts voorteekenen — niets meer; voorteekenen van zwaarder rampen en beproevingen. Doch het volk van Friburg zal zich niet uit het veld laten slaan. Het zal aan het voorbeeld en aan de vermaningen zijner eerwaardige priesters de onderwerping en gelatenheid ontleenen, die aan beproeving verdiensten bijzet, en die bij al den jammer een christelijken moed inboezemt, waardoor de bitterheid der verdrukking verzoet wordt, en de noodige moed wordt ingestort om die rampen te verduren.

Nog maakt de brief melding van ergerlijke vervolgingen, waaraan de priesters ten doel staan, ofschoon zij niet ophouden hunne onderhoorige geloovigen aan te manen tot onderwerping aan de magten, en tot eerbiediging der wetten. Desniettemin worden zij met eene dolle woede voor ultramontanen, dweepzuchtigen en oproerlingen uitgekreten.

De haat, dien men hen toedraagt, zal echter des te meer de liefde en toegenegenheid doen aanwassen, die het volk van Friburg hun zoo onverdeeld en zoo welverdiend toedraagt. Doch zij zullen ook rijzen in de achting van alle weldenkenden in Europa, die het oog op hen gevestigd houden, als op de slagtoffers van een toomeloos geweld en van eene schreeuwende onregtvaardigheid.

De *Voix Catholique* (*Katholijke Stem*) van Geneve zegt, dat de redevoering door den graaf de Montalembert in de Kamer der Pairs in Frankrijk uitgesproken, bij de radicalen eene ongeloofelijke verwoedheid heeft te weeg gebragt. Hunne schrijvers kennen geene uitdrukkingen meer, die krachtig genoeg zijn om lucht te geven aan hun hartstogtelijken spijt. Die woede is echter gemakkelijk te verklaren. Niets valt den huichelaar smartelijker, dan zich ontmaskerd te zien.

De geestdrift, die de edele Pair in de anders zoo kalme, zoo onbeweegbare Kamer heeft opgewekt, moet zich mededeelen aan geheel Europa; zij moet vooral doordringen tot Zwitserland, alwaar zoo vele edeldenkende, regtschapene lieden zich gekromd zien onder het vernederend juk van despoten, die zich met de ergerlijkste wandaden bezoedeld hebben. Aan onze eeuw is de zending opgedragen van het beginsel te doen veld winnen eener zuivere vrijheid, zonder geweld of buitensporigheden.

Ook Duitschland, gefolterd door ongeloof en allerlei vreemdsoortige leerstellingen, en verscheurd door een buitensporigen geest van socialisme, behoorde de waarheden, door den edelen Pair van Frankrijk voorgedragen, ernstig ter harte te nemen.

Intusschen, wat onze radicalen, even als de reformisten in Frankrijk, ook mogen inbrengen tegen de redevoering van den heer de Montalembert; hoe zij de waarde van dat voortreffelijk stuk ook pogen te verkleinen, de slag heeft hen gevoelig getroffen, want de redenaar heeft het kwaad in deszelfs hartader aangetast.

De *Times* bevat onderscheidene documenten betreffende de aangelegenheden van Zwitserland. Behalve de depêchen van Lord Palmerston aan Sir Stratford Canning, behelst het blad ook de antwoorden van dezen diplomaat aan den minister van buitenlandsche zaken van Hare Britsche Majesteit.

Lord Palmerston dringt er in zijne eerste instructiën, dd. 29 November jl. op aan, dat er eene volmaakte overeenstemming heersche tusschen de vertegenwoordigers van Engeland en de vier andere mogendheden, alsmede op de noodzakelijkheid dat door de beide partijen (den Landdag en het Sonderbund) het beginsel geëerbiedigd worde der cantonale souvereiniteit, die tot grondslag strekt aan de voorwaarden van overeenkomst, uitgedrukt in de eensluidende nota der vijf mogendheden.

In eene tweede depêche van den 1en. December schrijft Lord Palmerston aan Sir Stratford Canning, dat vermits het Sonderbund is overwonnen, de tusschenkomst der vijf mogendheden, voor dit oogenblik doelloos wordt; doch dat Sir Stratford Canning desniettemin eenigen tijd te Bern moet blijven ten einde zich in gemeenschap te stellen met de hoofden van den landdag om hunne gezindheden te bestuderen en de inzigten der verschillende staatkundige partijen in Zwitserland te leeren kennen.

Deze tweede depêche is vooral merkwaardig wegens de ondubbelzinnige betuigingen van sympathie, die zij bevat ten gunste der radicalen; maar terwijl de staatkunde van den Britschen minister zich van die zijde meer van de vier overige mogendheden schijnt te verwijderen, stemt zij daarmede in, wegens den nadruk, waarmede Lord Palmerston den radicalen aanraadt, de bonds-acte te eerbiedigen.

ITALIE.

ROME, 21 Januarij. Mons. Rusconi, die tot dusverre den post van minister van oorlog bekleedde, is door Z. H. benoemd tot minister van oorlog, ter vervanging van Z. Em. den overleden Cardinaal Massimo.

Uit Milaan wordt gemeld, dat de centrale commissie voor de provinciën van Lombardije het ontwerp heeft aangenomen, van het aan den onder-koning aan te bieden adres volgens het ontwerp van Nazari. Des avonds van den 14 heeft de stedelijke reging de burgers vermaand, tot hunne werkzaamheden terug te keeren en zich niet te laten misleiden door geruchten, die ten tot wanorde en onbetamelijkheden zouden kunnen aanzetten.

De Oostenrijksche veldmaarschalk graaf Radetzky heeft den 6 Januarij eene krachtige dagorde uitgevaardigd aan het leger in Lombardije, waarin hij den troepen op de stelligste wijze de verzekering geeft, dat Z. M. de Keizer besloten heeft de wanordelijkheden in het koningrijk Lombardije op de krachtdadigste wijze te leger te gaan.

»Wat mij betreft, zegt de generaal, ik klem nog even krachtig in mijn vuist het zwaard, dat ik gedurende vijf en zestig jaren op zoovele veldslagen met eer heb gedragen. Ik zal mij van dat zwaard bedienen om de rust te beschermen van een land, dat onlangs nog zoo gelukkig was en dat door eene waanzinnige partij in een afgrond van onberekenbare rampen dreigt te worden gestort.

Van Milaan wordt dd. 22 Januarij geschreven, a een aantal voorname edellieden en andere personaadjen aldaar in hechtenis zijn genomen. De beroemde geschiedkundige Cesar Cantu is naar Piemont gevlugt.

De koning van Sardinië, wijsselijk begrijpende, dat het overhaast toestaan van alle buitensporige eischen des volks, de zaak van Italië in gevaar zou kunnen brengen, heeft ten stelligste geweigerd eene deputatie van den handelstand van Turijn bij zich toe te laten. Z. M. heeft die heeren vermaand geduld te oefenen en zich van alle onvoorzigtige pogingen te onthouden.

De *Gazetta delle due Sicilee* van den 18 bevat vier besluiten des konings van Napels. In het eerste wordt aan de leden der consulta een ruimeren werkkring aangewezen. In het tweede wordt de regterlijke onafhankelijkheid in Napels en Sicilië erkend. Bij het derde worden buitengewoone *Consultori* benoemd. Bij het vierde wordt de graaf d'Aquila, prins van den bloede, tot luitenant-generaal van Sicilië verheven en worden tevens de ministers benoemd, die hem zullen worden toegevoegd.

In een vijfde decreet wordt eene bijna onbeperkte vrijheid van drukpers ingevoerd.

Deze besluiten bewijzen, dat Z. M. de Koning van Napels aan de eischen zijns volks heeft gehoor gegeven.

De *Sémaphore* van den 24 Januarij bevat tijdingen van Palermo, waarbij de benoeming van een voorloopig gouvernement door de opstandelingen wordt aangekondigd. Die regering zou bestaan uit den hertog de Monteleone, graaf Aceto, den admiraal Settimo en den advocaat Marocco.

Een brief uit Palermo van den 16 Januarij bevat het volgende:

»Wij vertrekken oogenblikkelijk, om ons aan boord van een Amerikaansch stoomschip te begeven. De stad is gedurende 41 uren beschoten. Er werd eene schorsing toegestaan aan de consuls, om de vreemdelingen in te schepen, die zich hier bevinden."

Een brief van Genua zegt, dat door twee Engelsche schepen geweren aan de opstandelingen waren aangevoerd Dit berigt eischt echter nog bevestiging.

De opstand te Palermo heeft door gansch Italië eene buitengewone sensatie verwekt. Men bespeurt zulks aan de overdrevene gretigheid, waarmede de dagbladen van het Schier-eiland de nieuwstijdingen te dien aanzien verkondigen. De *Alba* onder anderen verzekert, dat in de stad Napels een oproer is uitgebarsten. De *Italia* meent van hare zijde te weten, dat de kommandant der Engelsche vloet het Napolitaansch eskader heeft bedreigd, de vijandelijkheden te zullen beginnen op het eerste kanonschot, dat zij op Palermo zoude lossen. Een derde dagblad voegt er bij, dat Oostenrijk een hulpleger wil zenden naar den koning der Beide Siciliën; een vierde gaat zoo verre, van te verhalen dat Z. M. de vlugt heeft genomen; en een vijfde verzekert, dat gansch Calabrië in strijd is.

De waarheid is, dat de opstand van Palermo wezenlijk een dreigend aanzien heeft verkregen; te oordeelen naar hetgeen er voorvalt, zoude men niet verwonderd moeten zijn te vernemen, dat geheel Sicilië onder de wapens was. Het eenige, of althans het zekerste middel, hetwelk den koning van Napels overblijft om de gevolgen van dien opstand te dempen, is: om zonder verwijl zekere door het volk dringend verlangde concessiën toe te staan. Zoo men eene Parijsche correspondentie gelooven mag, zoude Z. M. eindelijk dien weg hebben ingeslagen. Het ware te wenschen, dat deze tijding zich nader bevestigde.

BELGIE.

BRUSSEL 30 Januarij. Eergisteren heeft de Kamer van Afgevaardigden de discussie voortgezet over de artikelen van het budget van openbare werken. Onderscheidene redenaars hebben aangedrongen op de noodzakelijkheid eener vermindering van het personeel bij de bruggen en wegen. De minister van openbare werken heeft beloofd de meestmogelijke bezuinigingen te zullen invoeren.

— De heer *Victor Hennequin*, die eenigen tijd geleden te Brussel en te Leuven ettelijke voorlezingen heeft gehouden, heeft in de *Démocratie Pacifique* van ll Zondag de volgende beleedigende uitdrukkingen gebezigd en met zijn naam durven onderschrijven, tegen de waardige en boven allen lof verhevene kloosterlingen van den St. Bernard:

»Het gesticht van den St. Bernard is zijn roem verschuldigd aan den hond, die de reizigers opspoorde uit de sneeuw. Eeuwen lang hebben de monniken geteerd van de populariteit van den hond, en voor zijne diensten hebben zij zich door geheel Europa laten betalen. Het ware te wenschen, dat zij zijne deugden hadden nagevolgd!... De reiziger op de Alpen heeft zich ontsteld over het vertrek der monniken; maar hij zou zich troosten, zoo hij ten minste vernam, dat de hond hen met gevolgd is."

En deze schantaal wordt gevoerd door een man, die zich durft opwerpen als een hervormer van de maatschappij, en die gestadig de woorden zedelijkheid en menschelijkheid in den mond heeft!

HANDELSBERIGTEN.

AMSTERDAM 31 Januarij.

Koolzaad flaauwer; Kromhorn £vl 59. Op 9 Vaten Olie in April £vl 64½; Sept. en Oct. 60. *Lijnzaad* een doen; Rigasch 115 ℞ ƒ 272½ *Raapolie* per 6/w ƒ 37¾; Vliegend ƒ 36¾; primo Mei ek ƒ 35¼; Sept. ƒ 35¼; Oct. 35¼, ½; Nov. 35¼; Dec. 35¼. *Lijnolie* per 6/w. ƒ 29¾; Vliegend 28¾. *Hennepolie* per 6/w ƒ 32. *Raapoeken* 75, 78 *Lijnkoeken* 10½, 12¼.

LEIDEN, 29 Januarij. Boter van ƒ 38 tot ƒ 42, pr. vierde; Tarwe van ƒ 9 tot ƒ 9,80, pr. Mud; Rogge van ƒ 7,25 tot ƒ 7,60, pr. idem; Garst van ƒ 6 tot ƒ 6,50, pr. id.; Haver van ƒ 3,50 tot ƒ 4, pr. id.; Boonen van ƒ 6,50 tot ƒ 7, pr. id.; Rund- en Ossevleesch van 24 tot 25 cent, de 5 ons; Schapenvleesch van 18 tot 22 c., id.; Varkensvleesch en Spek van 20 tot 24 c., id.; idem wel zoo gezocht als vorige marktdagen.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

29 JAN.			gebl.	31 JAN.		4 u.	gebl.
Nederl., Werkel. Sch. à	2½	pCt.	54⅜	54¼	à	54 5/16	54¼
Dito Dito	3	»	65¾	65 5/16	»	65½	65⅜
Dito Dito op resc.	3	»	66	65⅝	»	65⅞	65⅞
Dito Dito	4	»	84⅜	84 5/16	»	84⅜	84 5/16
O. I. Leening	4	»			»		
Amortis. Syndic.	3½	»			»		
Handel-Maatschappij	4½	»	162⅞	162½	»		
Haarlemmermeer	5	»			»		
Aand. Rijn-Spoorweg		»			»		
Aand. Holl S. M.	4½	»			»		
Belgie,	4½	»			»		
Dito	2½	»			»		
Dito bij Rotschild	2½	»			»		
Spanje, L. bij Ard. van 85 £	5	»	16 1/16	16⅛	»	16¼	16¼
Dito Dito van 510 £		»	15¼	15⅛	»	15¼	15¼
Dito bij Dito ono. ct.	5	»	14 1/16		»		
Dito	3	»		31½	»	31⅝	31⅝
Dito Binnenl. à 6 m.	3	»	24⅞	24 15/16	»	25⅛	25⅛
Coupons Ardoins		»	13⅝	12¼	»	13⅜	
Passive		»		4⅛	»		
Deferred		»			»		
Fransche Uitgest.		»		4⅝	»		
Portugal, te Londen	3	»		27⅛	»		
Dito Dito	4	»	26⅞	27⅛	»	27⅝	27⅝
Dito Binnenl. à 1 Conto	5	»			»		
Rusl. Obl. H. 1798 en 1816	5	»	104¼	104⅛	»	104½	104½
Dito Dito 1828 en 1829	5	»		103¾	»		
Ct. b. d. 1831 en 1833	5	»	95⅛		»		
Dito bij Hope	4	»	85⅝	85¾	»	85⅞	85¾
Dito bij Stieglitz en C°.	5	»	85	85	»	85⅛	85
Cert. te Hamburg	5	»			»		
Inschrijving in Assignat.	6	»			»		
Cert. van Dito	6	»		66¼	»		
Polen, Certific.	4	»			»		
Dito Aand. met Loten fl 300		ƒ			»		
Dito Dito fl 500		»			»		
Amerika, Phil. Bank	6	pCt.			»		
Dito	5	»			»		
Dito Bank-Actiën				3 7/16	»		

Oost., Met. 5 pc. 97½; 2½ pc. 49¼, ⅜; Oblig. bij Goll & C°. 4 pc 98½; Peru 20½, ⅝, ⅝.

Koers van het Geld: Beleening 4½ pCt., Prolong. 4½ pCt. Wissel Disconto 4 pCt.

ANTWERPEN, 29 Jan. Kerkelijke Staat. Oblig. 1832 à 1837 5 pCt. 93. Certific. 1844, 5 pCt. 90½.

Wisselkoers.

2/m. Hamburg 34⅝; Zigt dito 34⅞; 2/m. Londen 11.92½; Zigt Londen 12.02½; 3/m. Lisbon. 41; 3/m. Porto 41; 2/m. Petersb. 1.84½.

STADSNIEUWS.

Van 24 tot 29 Jan. 1848 zijn ingeschreven.

Voltrokken Huwel. 17.	Levenloos aangegeven Zonen.	"
Geboren . . . . 126.	dito dito Dochters.	"
Overledenen . . . 248.	Elders overl. en alhier ingeschreven	

Totaal	Gehuwde Paren	71.	Sedert 1 Januarij
	Geborenen	539.	
	Alhier overledenen.	1023.	
	Elders overl. en alhier ingeschreven	8.	

BURGERLIJKE STAND.

BEVALLEN (28 Jan.): Laura Bunge, geb. Fallenstein.
OVERLEDEN (28 Jan.): H. P. Smelt, Z. 3 j.

STAND DER THERMOMETER.

AMSTERDAM, 31 Januarij.

Waarneming tegenover het N. O. van eene hoogte van 14½ Ned. el boven den beganen Grond.

1848.						Sch. F.
Vrijdag 28	Januarij	's namidd.	4	ure	19	Gr.
" "	"	's avonds	8	"	20	"
Zaturdag 29	"	's morgens	8	"	19½	"
" "	"	's middags	12	"	30½	"
" "	"	's namidd.	4	"	31½	"
" "	"	's avonds	8	"	31	"

Uithoofde van den ingevallen dooi zal, indien er merkbare veranderingen in den stand van den thermometer plaats hebben, de opgave der weerkundige waarnemingen den gestaakt. Heden middag 12 ure, 41 graden.

— Het paragraaf van het adres van de Kamer der Afgevaardigden betreffende de financien is den 26 der omvraag gebragt, na vooraf een woordenstrijd te hebben te weeg gebragt, die drie dagen heeft geduurd.

De heer Thiers, heeft daarin, zoo als reeds vermeld is, eene groote rol gespeeld. Hij heeft zijne pogingen dikwerf herhaald, doch is er niet in geslaagd om de Kamer zijne schrikbeelden te doen omhelzen.

Het vierde paragraaf, betreffende de ontwerpen van wet, aangeboden of ontworpen door het gouvernement, schijnt ook tot levendige discussiën aanleiding te

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.